

YAYASAN PUTRI KERAHIMAN PAPUA
Jalan Raya Hawai – Kotak Pos 264 – Sentani 99352 – Indonesia
Mobiel: +62-8-1382048417 (voor WhatsApp) en +31-6-55586025 (tel. en sms)
e-mail: nico.syukur.dister@gmail.com of: nicosd2004@yahoo.com.au

Sentan-/Nijmegen, 24 januari 2019

Stichting Pani Asuhan
Koninginnenlaan 14
3433 CT NIEUWEGEIN

Geacht Bestuur,

Naar aanleiding van de komende vergadering in februari 2019 voorzie ik u bij deze van enige nadere informatie over het Padua College, onze middelbare school in Sentani, Jayapura, Indonesia. Mij werd namelijk door voorzitter Roland telefonisch verteld dat een mogelijke nieuwe sponsor van de Stichting Pani Asuhan belangstelling heeft voor projecten op het gebied van onderwijs.

Project:

ONTWIKKELING VAN HET PADUA COLLEGE
In Sentani, Jayapura, Papua, Indonesië

Het [Antonius van] Padua College behoort tot de **onderwijsafdeling** van de Stichting Papua Dochter van Compassie, die naast onderwijs ook sociaal werk en medische zorg voor minder bedeelden onder haar financiële paraplu heeft.

Terwijl de stichting zelf met haar diepvoudig doel reeds bestaat sinds 1992, zijn wij pas in 2012 zelf begonnen met een middelbare school. Voordien stuurden wij onze kinderen naar basis- en middelbare scholen “in de stad”, maar zeven jaar geleden zijn we daarvan in zoverre teruggekomen dat we een eigen middelbare school hebben opgericht.

De reden daarvan was dat het peil van het onderwijs bedroevend is. Hier in de stad beginnen de scholen om 07.30 en officieel duren de lessen tot 13.00 uur. Maar heel vaak zie je drommen leerlinegn al om tien uur (soms zelfs negen uur!) uit school komen, omdat de betrokken leerkracht “spijbelt”. In de binnenlanden is de situatie nog veel penibeler. Daar hebben zes klassen

basisschool in theorie en op papier weliswaar een volledige bezetting aan leerkrachten, maar in de praktijk zijn er in feite vaak slechts een of twee leerkrachten aanwezig. Dat kan dan het Hoofd der School zelf zijn, maar het kan eveneens een gewetensvolle onderwijskracht zijn, soms ook een godsdienstleraar.... Onlangs trof ik nog hier in Sentani een man, die directeur was van een basisschool in Het Sterrengebergte. Hij woonde al bijna een jaar in Jayapura. Zijn school in Batom was door alle leerkrachten in de steek gelaten. Een tijd lang hebben militairen hem geholpen met lesgeven, maar toen die er ook de brui aan gaven, bleef de directeur niet achter en gaf zijn pijp eveneens aan Maarten. Nu woont hij in Jayapura, heeft het stempel van de school bij zich, en kan zodoende officiële brieven schrijven voor ex-leerlingen die van school willen verwisselen, want op de nieuwe school vraagt men een “verhuisbericht”, afgegeven door de vorige. Het wonderlijke is dat deze fictief geworden scholen wel nog elk jaar meedoen aan de nationaal georganiseerde schoollexamens, en hun leerlingen voor de volle 100 % slagen.....! Helaas is dit geval voor Papoea niet uitzonderlijk. Bij zulke toestanden kan men begrijpen dat zich op de Middelbare School in Waena (stadsdeel van Jayapura) een aspirant-leerling meldde, die zijn eigen diploma van de basisschool niet kon lezen. Hij had in het binnenland op school gezeten, maar was nog analfabeet.

Vanwege de bedroevende situatie van het onderwijs in de binnenlanden, sturen veel ouders akdaar hun kinderen naar de stad om middelbaar onderwijs te volgen. Maar begrijpelijkerwijze slagen velen niet voor het toelatingsexamen. Als enige school in Jayapura trekt ons Padua College zich het lot van de kinderen uit het binnenland aan door *remedial courses* te geven aan wie dit nodig heeft. In speciale groepen worden deze kinderen zodanig “bijgespijkerd” dat ze op een gegeven moment overgeheveld kunnen worden naar de reguliere klas, omdat ze dan in staat zijn de lessen te volgen in overeenstemming met het nationaal geldende curriculum.

De vrijheidslievendheid van de Papoea is heel groot. Wanneer deze middelbare scholieren ‘op kamers’ wonen in de stad, brengen ze niet veel terecht van de discipline, die een student nodig heeft om met goed resultaat binnen de normale tijd af te studeren. Daarom propageert de regering *boarding schools* of internaten. Het heet hier: vorming en opleiding “*satu atap*”, hetgeen betekent: “onder één dak”. Veel regeringsfunctionarissen hebben vroeger zelf onderwijs genoten op missie- en zendingsscholen waaraan steeds een internaat was verbonden, omdat de scholieren afkomstig waren uit alle streken van het uitgestrekte “Nieuw-Guinea”. Bovengenoemde autoriteiten zijn nog steeds heel dankbaar voor het onderwijs dat zij destijds bij missie en zending gekregen hebben.. Zij gunnen het de huidige jeugd eveneens. Daarom worden we moreel gesteund door de regering.

Maar wat financiële steun betreft komt men helaas slechts moeizaam en vaak helemaal niet over de brug.....

De ongeveer 300 leerlingen van het Padua College wonen in twee internaten (= *asrama*) en in twee kindertehuizen (= *panti asuhan*). De bewoners van de twee “panti” (=tehuizen) kunnen hun schoolgeld (en wat dies meer zij: schooluniformen, gewone kleding, schoeisel, eten en drinken) niet “zelf” betalen omdat ze geen familie meer hebben of omdat hun familie armlastig is. Daarentegen hebben de bewoners van de twee asrama’s nog ouders of voogden of familie die beloofd heeft school- en kostgeld te betalen. Hun familie is van goede wil, maar velen haken na een paar maanden af: ze kunnen hun belofte niet waarmaken.....

Wat zijn **de actuele behoeften** van de stichting YaPuKePa om het college draaiende te houden? Verdeeld in categorieën verschijnt het volgende beeld:

1. Salarissen

Om leerkrachten en personeel (administratief en technisch) te betalen is per jaar IDR 540.000.000,- nodig; van regeringszijde krijgen we IDR 200.600.000,- aan subsidie. Zelf moeten we daarom **IDR 339.600.000,-** bij elkaar zien te krijgen. (**EUR 21.225,-**)

2. School- en kleedgeld plus living costs

- a) In de asrama’s (zowel jongens-asrama “Antonius” als meisjes-asrama “Lucia”) voor rond de 200 kinderen samen: nog steeds zo’n IDR 132.000.000,- (EUR 8.250). De rest van de kosten wordt bijgedragen door de familie van de leerlingen).
- b) In de kindertehuizen (zowel de meisjes in “Hawai” als de jongens in “Polomo”) voor rond de 100 kinderen samen: IDR 237.000.000,- (er is geen familie die mee kan betalen, zodat de stichting het volle pond voor haar rekening moet nemen). (EUR 14.812,50)

Het gaat dus om een totaal van **IDR 369.000.000,- (EUR 23.062,50)**.

3. Bouwactiviteit

Er moeten vier klaslokalen worden bijgebouwd. De kosten zijn ongeveer IDR 425.000.000,-. Drie lokalen neemt een in Jayapura gevestigde bank (Bank Mega) voor haar rekening, terwijl de bouw van het vierde lokaal voor rekening van onze stichting komt, hetgeen betekent dat wij voor IDR **100.000.000,-** moeten zorgen. **EUR 6.250,-**

4. Interieurvoorziening

- a) In het schoolgebouw zelf:

- Tot de reeds bestaande schoollokalen behoort een natuurkundig laboratorium. Wat het instrumentarium betreft, hoopt de leverancier **IDR 20.000.000,-** van ons te krijgen (= **EUR 1.250,-**).
- De nieuwe klaslokalen moeten gemeubileerd worden met “schoolbanken” die momenteel meestal uit tafels en stoelen bestaan. Voor hoeveel die begroot zijn, is mij op dit ogenblik nog niet bekend. Zodra ik het weet, zal ik u daarvan op de hoogte stellen.

b) In de jongens-asrama “Antonius”:

Hier willen we graag schotten aanbrengen in de slaapzaal, zodat er “chambrettes” verschijnen, wier privacy toch groter is dan de open slaapzaal, ofschoon zij niet kan tippen aan de privacy van echte “chambres”. Ook hiervan weet ik momenteel de kosten niet. Ik hoop dat ik het u kan meedeelen vóór uw aanstaande vergadering.

Tot zover de informatie die ik kan geven ten behoeve van de instantie die u heeft laten weten belangstelling te hebben voor onderwijsprojecten in gebieden waar men er financieel veel slechter voorstaat dan hier in de welvarende westerse landen het geval is.

Met dank voor alles wat de Stichting Panti Asuhan reeds voor ons gedaan heeft in het verleden, doe ik u bij deze tevens mijn hartelijkste groeten,

Nico Dister, OFM